KERK-KRANT

GELOOFSGEMEENSCHAP AUGUSTINUS EINDHOVEN

CORONA EDITIE 76

Jaargang 9, nummer 39 29 augustus 2021

Aan de vrienden van de Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven en alle andere geïnteresseerden

Tweeëntwintigste Zondag door het Jaar

Genade zij u en vrede van Jezus Christus, onze Heer, die bij de Vader leeft en in ons midden is door de kracht van de heilige Geest.
In de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Van binnen uit

Christen zijn wil zeggen, leven naar het voorbeeld van Jezus en Gods richtingwijzers proberen te onderhouden.
Maar welke geboden zijn dat?
Een halve eeuw geleden was dat duidelijk. De kerk schreef voor wat mocht en niet mocht. Zo wist iedereen waar men zich aan te houden had. Dat is veranderd. We moeten zelf op zoek. We moeten zelf nadenken over de bedoeling van Gods geboden om op grond daarvan keuzes te maken.

Het lijkt een nieuwe situatie. Maar dat is het niet. Jezus stimuleerde zijn leerlingen om eigen keuzes te maken en niet klakkeloos heersende religieuze opvattingen te volgen.
Dat is niet gemakkelijk.

Maar we kunnen het samen, als gemeenschap proberen.
Mogen we in deze viering leren om met hulp van de heilige Geest te kiezen voor wat goed en rechtvaardig is.

Ik wens je een mooie bezinning toe.

René Hornikx

Aanmelden voor de viering op Glorieux:
Uw bericht liefst voor woensdag via mail: cjm.piscaer@gmail.com of telefoon 040-2262808 (Carla Piscaer) /
of 06-50237483 (Jacques de Klerk).

Redactieadres: frans.ans.savelkouls@hetnet.nl
Website: augustinus-eindhoven.nl

Eerste Lezing: Deuteronomium 4,1-2.6-8
Luister naar mijn woord en je zult leven.

Mozes sprak tot het volk en zei: 'Luister dan, Israël, naar de voorschriften en bepalingen die ik u leer, en handel daarnaar. Dan zult gij leven en bezit gaan nemen van het land dat de Heer, de God van uw vaderen, u schenkt. Aan wat ik u voorschrijf, moogt gij niets toevoegen en er niets van afdoen; ge moet de geboden van de Heer uw God onderhouden die ik u geef. Met eigen ogen hebt gij gezien wat de Heer uw God in Baäl-peor gedaan heeft: iedereen die achter Baäl-peor was aangelopen, heeft Hij uit uw midden uitgeroeid. Maar Gij die trouw zijt gebleven aan de Heer uw God, gij zijt allen vandaag nog in leven. Ik heb u nu de voorschriften en bepalingen geleerd, zoals de Heer uw God mij heeft opgedragen. Handel ernaar in het land dat gij in bezit gaat nemen en breng ze stipt ten uitvoer, want daaruit zal voor de volken uw wijsheid en uw inzicht blijken. Als zij al deze voorschriften horen, zullen ze zeggen: 'Dat machtige volk is wijs en verstandig.' Is er soms een andere grote natie, aan wie hun goden zo nabij zijn als de Heer onze God ons nabij is, zo vaak wij Hem aanroepen? Of is er een andere grote natie die zulke volmaakte voorschriften en bepalingen heeft als de wet die ik u heden geef?

Vraag: Hoe leef je naar de wens van God?

Evangelie: Marcus 7,1-8.14-15.21-23
Leef mijn woord met hart en mond.

Eens kwamen de Farizeeën en enkele schriftgeleerden uit Jeruzalem bij Hem tezamen, en zagen dat sommige van zijn leerlingen met onreine, dat wil zeggen, ongewassen handen aten. De Farizeeën immers en al de Joden eten niet zonder zich eerst de handen te hebben gewassen met een handvol water, daar ze vasthouden aan de overlevering van de voorvaderen; komen ze van de markt, dan eten ze niet, voordat zij zich gereinigd hebben; zo zijn er nog vele andere dingen waaraan ze bij overlevering vasthouden: het afwassen van bekers, kruiken en koperen vaatwerk. Daarom stelden de Farizeeën en de schriftgeleerden Hem de vraag: 'Waarom gedragen uw leerlingen zich niet volgens de overlevering van de voorvaderen, maar eten zij met onreine handen?' Hij antwoordde hun: 'Hoe juist heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd! Zo staat er geschreven: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is ver van Mij. Zij eren Mij, maar zonder zin, en mensenwet is wat zij leren. Gij laat het gebod van God varen en houdt vast aan de overlevering van mensen. Daarop riep Hij het volk weer bij zich en sprak tot hen: 'Luistert allen naar Mij en wilt verstaan: niets kan de mens bezoedelen wat van buitenaf in hem komt. Maar wat uit de mens komt, dat bezoedelt de mens. Want uit het binnenste, uit het hart van de mensen, komen boze gedachten, ontucht, diefstal, moord, echtbreuk, hebzucht, kwaadaardigheid, bedrog, losbandigheid, afgunst, godslastering, trots, lichtzinnigheid. Al die slechte dingen komen uit het binnenste en bezoedelen de mens.'

Vraag: Waarom is het zo moeilijk met "hart en mond" te leven naar Jezus' wens?

Overweging bij Marcus 7, 1-8

Wet en leven, dat zijn de twee kanten van de medaille die we vandaag zien. Twee verhalen uit de praktijk: staatssecretaris van justitie en veiligheid doet een aanpassing in de wet, zelf noemt zij het een correctie. Gevolg: honderden asielkinderen wordt het onmogelijk hun familie te laten overkomen. Volgens de wet hoefde de staatssecretaris de Kamer hierover niet te informeren. Ze staat in haar recht, maar gaat het hier niet over mensen? Toevallig stond gisteren in Trouw dat ze teruggekrabbeld is.

De situatie in Afghanistan: mensen klimmen over prikkeldraad om bij het vliegveld te komen, ze willen vluchten. Ondertussen is Nederland in debat, ze treuzelt en praat en bekijkt alles van alle kanten. Wie wordt gehaald, wie krijgt documenten. Ondertussen tikt de klok verder. Ging het bij regels niet om mensen?

Misschien vraagt u zich af wat dit alles te maken heeft met de lezingen van vandaag, over reinheid en handen wassen. In het evangelie staat dat de mensen geschokt waren als ze zien dat sommige van Jezus' leerlingen met ongewassen handen eten. Degene die dit verhaal geschreven heeft, Marcus, schreef dit voor een jonge christelijke kerk. Daar hoorden Joden bij maar ook Grieken, Romeinen die geen joodse achtergrond hadden. Er waren dus regels opgesteld die voor iedereen duidelijk moesten zijn. Jezus stoorde het dat er mensen zijn die van uiterlijkheden een halszaak maken. Het handen wassen is slechts een voorbeeld. Zijn tegenstanders verschuilen zich achter al die voorschriften en vergeten waar het eigenlijk om gaat, het hart van de wet, de liefde dus. Het gevaar van meer regels is dat we meer gewicht geven aan de vorm dan aan de inhoud. Je kunt je nog zo goed aan regels houden, dat maakt je nog geen liefdevol mens. Dan houd je de mens erachter voor ogen: de vluchteling, de bijstandsmoeder en al die andere mensen die door wetten en regels gemangeld worden.

Ja, handen wassen is belangrijk, daar zijn we ons sinds corona nog meer bewust van geworden. We willen niet ziek worden. Maar we worden nog zieker als we niet meer in staat zijn om verder te kijken, als we onze spontaniteit verliezen, mensen op afstand houden, als ons leven geregeerd wordt door coronaregels. Dan dreigt geruisloos de liefde te verdwijnen.
Wet en leven, wet en liefde. Ze moeten in evenwicht zijn.

Een verhaaltje tot slot.
Eens waren twee monniken op reis. Toen zij bij de rivier kwamen zagen ze daar een meisje staan, half uitgekleed, om door de rivier te waden, maar

ze durfde niet vanwege het onstuimige water. De jongste monnik nam haar in zijn armen, droeg haar naar de overkant en zette haar daar neer. De beide monniken zetten zwijgend hun reis voort. Na lange tijd zei de oudste monnik morrend en boos:
"Hoe heb je dat gedurfd, de kloosterregel zegt toch dat je geen vrouw mag aanraken". De jongste antwoordde verwonderd: "Ik heb haar aan de oever neergezet, maar jij draagt haar nog altijd met je mee".

Annelies Rosier

Titus Brandsma Gedachteniskerk

Als u een bezoek brengt aan het centrum van Nijmegen en daar de drukte en het rumoer even wilt ontvluchten, dan adviseer ik u om de *Titus Brandsma Gedachteniskerk* aan het Keizer Karelplein eens binnen te lopen. De kerk, begin vorige eeuw gebouwd als hulpkerk van de jezuïetenparochie van de Molenstraat en oorspronkelijk toegewijd aan de H. Jozef, heeft in 2004 haar huidige bestemming als informatiecentrum over Titus Brandsma gekregen.

In de kerk bevinden zich zes grote wandpanelen waarop de verschillende perio-des van het leven van Titus Brandsma zijn weergegeven. In een aantal kleine helverlichte vitrines zijn allerlei voorwerpen en docu-menten te bekijken die de karmeliet hebben toebehoord of die op hem betrekking hebben. Zoals bijvoorbeeld het cynische briefje van de kampadministratie in Dachau aan zijn familie in Friesland over zijn crematie. In een andere vitrine kunt u het manuscript van de door pater Titus geschreven levensbeschrijving van de H. Theresia van Avila zien. Het bijzondere van dit document is dat het letterlijk tussen de regels door geschreven is. Het kwam tot stand in de eerste helft van 1942 in de *Polizeigefängnis* van Scheveningen. Omdat pater Brandsma onvoldoende papier ter beschikking had, schreef hij grote delen van de tekst tussen de regels van een bestaand boek. Zonder bibliotheek voor onderzoek ter beschikking te hebben en onder zware en bedreigende omstandigheden kwam het manuscript tot stand. In 1946 werd het gedrukt en uitgegeven. Indrukwekkende herinneringen aan een onverzettelijk leven.

Niet alleen de objecten die de nagedachtenis aan Titus Brandsma levend houden zijn interessant om te bekijken, ook de kerk zelf is de moeite van het bezoeken waard vanwege haar architectuur en vanwege de prachtige gebrandschilderde ramen. Een oase van rust en bezinning in het rumoerige stadscentrum.

Als u de kerk verlaten heeft en weer richting stadscentrum loopt, valt u oog onmiddellijk op het standbeeld van Mgr. Ferdinand Hamer (1840-1900). Deze in Nijmegen geboren bisschop heeft niet de aspirant-heiligheidsstatus van Titus Brandsma hoewel hij daar mijns inziens aanspraak op zou kunnen maken.

Mgr. Hamer werkte als missionaris in Mongolië waar hij het geloof bracht en vele missieposten en scholen stichtte. In 1900 vond in China de Bokseropstand plaats. Het betrof een Chinese nationalistische beweging die China wilde bevrijden van Europese en imperialistische invloeden. Hamer kreeg van een lokale heerser het dringende advies om het land te verlaten omdat het voor de missionarissen te gevaarlijk werd. Mgr. Hamer spoorde daarop zijn

medebroeders aan om naar veiliger gebieden te gaan maar zelf negeerde hij deze raadgeving omdat hij zijn mensen niet in de steek wilde laten. Samen met drie andere priesters werd hij gevangen genomen, afschuwelijk gefolterd en op een vreselijke manier ter dood gebracht. Ferdinand Hamer was lid van de Congregatie van het Onbevlekt Hart van Maria, ook wel de Congregatie van Scheut genoemd.

Tegenwoordig staat hij in brons aan het begin van de straat die zijn naam draagt. Hij houdt vanaf zijn verheven standpunt op een hoge sokkel toezicht op de achter zijn rug gelegen fietsenstalling.

Frans Savelkouls

Gebed voor de zondag

Goede God,

we weten dat U ons kent,

beter dan wij onszelf kennen.

U kijkt ook niet naar ons uiterlijk

maar meer naar wat er zich binnen in ons afspeelt.

God, spreek vandaag tot ons Uw Woord.

Moge uw Woord voor ons zijn

als een licht op onze weg.

En schenk ons de kracht van de heilige Geest

om uw Weg te gaan.

We vragen het u in naam van Jezus

die de weg ging die U hem wees,

vandaag en alle dagen die U ons geeft.

Amen.

Heilig boontje

Met *heilig boontje* bedoelt men vaak schertsend een schijnheilig persoon. Het is iemand die vaak laat merken hoe goed, vriendelijk, behulpzaam en bescheiden hij of zij is, maar die dat niet oprecht is. Of in elk geval niet oprecht overkomt. *Boon* is een oud woord voor 'hoofd'. *Heilig boontje* is iemand met een uitgestreken (effen, kalm, met bijbetekenis van huichelend) gezicht. Denk maar eens aan de geacteerde personage mister Bean. Er zijn nog andere gezegden, bijvoorbeeld: *'Jij bent ook zo'n heilig boontje niet.'. Boon* is dan een afkorting van *bonus* (latijn: goed). Of afgeleid van het franse *bonne*, zoals in *'Sinterklaasje bonne bonne bonne'.*

Het *heilige boontje* komt veelvuldig voor in onze oude volksverhalen. Daarmee wordt dan meestal de monstransboon aangeduid, *Phaseolus vulgaris 'Monstrans'. Zo vertelt men dat een boer met zijn werkpaard zijn land in de buurt van München wilde omploegen. Totdat het dier geen stap verder meer wilde zetten. De boer verwonderde zich daarover en bekeek de grond nog eens goed. Warempel, daar stak een gouden monstrans bovenuit, met de hostie er nog in. Meteen bracht hij het naar de pastoor. Toen bleek dat deze de monstrans eerder begraven had, om hem uit de handen van de* calvinisten *te houden, tijdens de Beeldenstorm.*

Een week later plantte de boer op dezelfde grond witte bonen. Pas toen de boontjes rijp waren voor de oogst, zag hij dat ze het bijzondere merkteken van de monstrans hadden gekregen. Tot op de dag van vandaag worden de heilige monstransboontjes gekoesterd en door ruilhandel aan anderen doorgegeven. Menigeen heeft er een prachtige rozenkrans van weten te maken.

Dit willen we u niet onthouden: het waargebeurde (blijkens een geschrift uit de 18e eeuw) komische videoverhaal van verteller Ad Otten over de *Monstransboon*: "Het mysterie van de Gemertse heilige boontjes" https://youtu.be/kGIYjjCUfLA

Anita van der Kam

Hoe gaat u om met de verhouding tussen uiterlijkheid en innerlijkheid?

Willen doen waar je hart vol van is, is niet altijd eenvoudig. Creativiteit en spontaneïteit passen nooit naadloos in de traditie van de gemeenschap waar je deel van uitmaakt. Soms mag je rekenen op de sympathie van mensen als je de traditie doorbreekt. Zoals dat eens gebeurde met een daad van prins Claus.
Het is al weer meer dan twintig jaar geleden dat prins Claus tijdens een lezing zijn stropdas aftrok en ver van zich weggooide. Het leek een symbolische bevrijding uit een knellend protocol van uiterlijke regels. Soms zegt kleding ons meer dan dat wat de persoon die die kleding draagt ons te zeggen heeft.

René Hornikx

Zending

In de schaduw van God mochten we even verwijlen.
We willen zijn Woord waar maken.
Laten we dan terugkeren naar ons leven van alledag
en trouw blijven aan wat van waarde is,
de drievoudige liefdesrelatie:
trouw aan onszelf,
trouw aan elkaar
en trouw aan God.
Daartoe zegene ons die God en liefde is:
in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest.
Amen.